

KAPCSOLAT A SZCIENTOLÓGIA ÉS MÁR VALLÁSOK KÖZÖTT

Fumio Szavada
a jui-icu-sintó
titkainak
nyolcadik őrzője

1996. április

KAPCSOLAT A SZCIENTOLÓGIA ÉS MÁR VALLÁSOK KÖZÖTT

KAPCSOLAT
A SZCIENTOLÓGIA ÉS MÁS VALLÁSOK KÖZÖTT

TARTALOM

I. Bevezetés	1
II. Mi a Szcientológia?	2
III. A Szcientológia és összefüggése más vallásokkal	3
IV. A Szcientológia gyakorlata – auditálás	5
V. Szertartások	7
VI. Következtetés	7
A szerzőről	8

1996. április

Fumio Szavada
a jui-icu-sintó
titkainak
nyolcadik őrzője

KAPCSOLAT A SZCIENTOLÓGIA ÉS MÁS VALLÁSOK KÖZÖTT

I. BEVEZETÉS

Jelen sorok írója japán, és e dolgozat a Szcientológia vallás és a világ más vallásai közötti hasonlóságokról és különbségekről szól. E dolgozat speciálisan japán szemszögből is áttekinti a hasonlóságokat és különbségeket, és összehasonlítja a Szcientológiát a japán vallásokkal.

A vallás kifejezés japánul azt jelenti, hogy *az eredet tanítása, az eredet forrásának tanítása*. Ez a japán definíció, de lehet, hogy nem felel meg a nyugati definíciónak. E tanulmányhoz a japán definíciót fogjuk használni. A japán törvények szerint hozzátéhető, hogy egy vallási szervezetnek, hogy vallás lehessen, terjesztenie kell a tanításokat, vallási szertartásokat kell végeznie, és képeznie kell az egyháztagokat. A Szcientológia ellátja mindezeket a feladatokat, ahogy a következő oldalakon bemutatjuk.

Egy 31 szótagú japán vers (úgynevezett „vaka”) elmondja, hogy sok ösvény indul a hegy lábától, de a csúcson a hold látványa ugyanolyan. Ez egy régi vers, és megelőzi a kereszténység megjelenését Japánban. Főként Japán két fő vallására, a sintóra és a buddhizmusra utal, amelyekkel az ember végül ugyanarra az eredményre jut, akármelyik szektához tartozik is. A lényeg, amire a vers rámutatott, hogy minek

vitázni egymással. És ami még fontosabb, hogy amikor olyan sok hasonlóság van a vallások között, miért koncentrálnánk a különbségekre.

A Szciantológia vallás viszonylag ismeretlen Japánban, bár számos könyvtárban található olyan Szciantológia-könyvek, amelyeket egyrészt az alapító, L. Ron Hubbard, másrészt maga a Szciantológia Egyház írt. Elolvasva 30 könyvet a témáról, jelen sorok írója úgy érzi, hogy aki többet akar megtudni a témáról, annak érdemes elolvasnia ezeket a könyveket.

II. MI A SZCIANTOLÓGIA?

A Szciantológia eredete az 1930-as évekbe nyúlik vissza, amikor az amerikai L. Ron Hubbard, a Szciantológia későbbi alapítója bejárta a Keletet, és feltette a kérdést, hogy az ember miért él ennyire nyomorúságos életet. Senki sem tudott válaszolni a kérdéseire, amikor fiatalemberként megkérdezte, hogy honnan jött az ember, és hová tart.

1950-ben Hubbard írt egy könyvet az általa Dianetikának („elmén keresztül”) nevezett témában, amely az elmével kapcsolatos korai kutatásait tartalmazta. A *Dianetika: A szellemi egészség modern tudománya* című könyv nagyon népszerű volt, hamarosan bestseller lett, és eddig több mint 17 millió példányban kelt el. Ahogy a Dianetika-mozgalom növekedett, és a kutatás kiterjedt az elméről a szellemre, megszületett egy új tárgy – a Szciantológia –, és 1954-ben megalakult az első egyház az Egyesült Államokban. A Dianetika röviddel ezt követően jutott el először Japánba, de az első hivatalos Szciantológia misszionáriusi terjeszkedés 1962-ben történt, és ez Japánban a Szciantológia történetének tényleges kiindulópontja. 1962. szeptember 10-én zsúfolt nézőtér előtt tartották meg az első hivatalos előadást a Szciantológiáról.

A „Szciantológia” szó a latin *scio* (jelentése: „tudni, a szó legteljesebb értelmében”) és a görög *logosz* (jelentése: „tanulmányozni”) elemekből származik.

A *Szciantológia: A gondolkodás alapjai* című könyvben Hubbard leírja, hogy a tárgykör valójában a pszichológia gyökereiből ered, de meg kell értenünk, hogy nem a jelenlegi pszichológiából származik, hanem a korábbi pszichológiából, amelyet a világ vallásai azelőtt tanítottak, hogy a tárgykörből a 19. században eltávolították annak spirituális lényegét.

A pszichológia szó szerinti jelentése: „a lélek, a szellem tanulmányozása”. A mai pszichológia elveszítette ezt a jelentést, és már nem vizsgálja a lelket, nem ismeri el érvényes vizsgálódási területként. Ebben az értelemben a Szciantológia nagyon más, mivel igenis tanulmányozza a lelket, a szellemet, a világ legtöbb nagy vallásához hasonlóan.

A vallásokban általánosan elfogadott, hogy az emberi szellem összefüggésben áll ennek az univerzumnak a nagy „életerejével”. De a „szellem” szó nehezen definiálható. Van, aki úgy gondolja, hogy a szellem valójában az emberi elme. De a Szcientológiában a „szellem” kifejezés azt jelenti, hogy „saját magunk”, és sokkal többet jelent, mint csupán az elmét. Az egyik japán sintó vallásban (szeicsó-no-ie) ezt egy bizonyos módon fejezik ki, amit „Isten gyermeke”-ként lehetne lefordítani. Ez a „hime” vagy a „hikó” japán szónak felelne meg. A Szcientológiában L. Ron Hubbard megalkotta a thetán szót a szellem jelölésére használt görög betűből, mivel egyetlen más létező szó sem tudta pontosan leírni a fogalmat.

Az, hogy olyan új fogalmakra, amelyekre nincs létező szó, új szavakat alkotnak, nem újdonság a vallás területén. Japánban Kobodaisi mester, a singon (nagyon régi és hagyományos, nagy ezoterikus buddhista szekta) alapítója sok szót alkotott, amelyek kifejlesztésére szükség volt ahhoz, hogy a vallást gyakorolni lehessen.

Ugyanakkor a Szcientológiában nem alkottak új szót Istenre. Még ha Isten körülhatárolása nem is része a Szcientológiában vizsgált területnek, és a tagoknak egyéni elképzeléseik lehetnek arról, hogy mi ez a kifejezés, és mi nem, a rá használt szavak a következők: „a Legfelsőbb Lény”, a „végtelen”, „minden mindensége”, „az univerzum létrehozója” és persze „Isten”.

Ellentétben más vallásokkal, a Szcientológiának nincs kifejezett dogmája Isten fogalmáról, inkább lehetővé teszi a személy számára, hogy saját megértését alakítsa ki arról, hogy ő maga hogyan illeszkedik az univerzumba és a dolgok természetébe. És ebből azután következhet a hit. Úgy tűnik, a Szcientológia tanulói nemcsak mindenféle életterületről és nemzetiségből származnak, hanem nagyon sokféle vallási háttérük is van. Az, hogy valaki egynél több vallás tagja legyen, Japánban és a Keleten nagyon megszokott dolog. E tradíció alapján a Szcientológia egyes japán tanulói sem adják fel korábbi vallásukat, hanem – jelen sorok írójának megértése szerint – a Szcientológiában tanultakat korábbi vallásos elkötelezettségük és Istenben való hitük megerősítésére használják. Ez fogalmilag valamelyest hasonlít ahhoz, ami a szeicsó-no-ie nevű viszonylag új sintó vallásban történik, amelynek szintén vannak buddhista, keresztény és más hitekből jövő követői.

III. A SZCIENTOLÓGIA ÉS ÖSSZEFÜGGÉSE MÁS VALLÁSOKKAL

A Szcientológia hasonlósága a buddhizmushoz nyilvánvaló. Olyannyira, hogy Hubbard egyszer fel is tette a kérdést buddhista vezetőknek Ázsiában, hogy lehetséges-e, hogy ő az a Maitréja, akit Buddha megjövendölt. Buddha, Gautama Sziddhárta, azt mondta követőinek, amikor

halálán volt, hogy jön majd egy Buddha, hogy befejezze az általa elkezdett munkát, és Maitréja néven ismerik majd. Hogy Hubbard beteljesíti-e a nagy Sziddhárta humanitárius szándékait, azt csak az idő fogja megmondani. E dolgozatnak nem célja megválaszolni a Hubbard által feltett kérdést. Mindenesetre a jövődölések beváltása egy másik hasonlóság más vallásokhoz, legyenek azok nagyok vagy kicsik

A jelen szerző által olvasott első könyv a *Szcientológia: A gondolkodás alapjai* volt. E könyv olvasása során azonnal úgy gondolta, hogy a könyv tartalma nagyon hasonló a sintó vallásokhoz. Konkrétan az fogalmazódik meg benne, hogy az élet egy látszólagosság, és hogy a fizikai világ valójában a látszólagos világ, amely az érzékszervek számára látható. Ez nagyon hasonlít Maszaharu Tanigucsi mester tanításaihoz, aki a szeicsó-no-ie alapítója. (Tanigucsi mester a négy személy egyike, akik leírták az univerzum történetét Oniszaburo Degucsi számára, aki az omotó, egy másik sintó vallás szent mestere Japánban.) Mind az omotó, mind a szeicsó-no-ie viszonylag új vallás Japán történelmében: az omotó a múlt század végén indult, a szeicsó-no-ie pedig az 1920-as években.

A buddhizmusban ugyanez a gondolat, „az élet látszólagossága” így fejeződik ki: „Siki szoku, Ku szoku ze siki”, ami egyszerűen azt jelenti, hogy bármi, ami az öt érzékkel érzékelhető, egyszerűen semmiség, vagy üres. A buddhisták azt is fenntartják, hogy az ember univerzumai csupán az elme megnyilvánulásai. Természetesen a buddhizmusnak sokkal mélyebb a jelentése, és a Szcientológiának is.

Más magyarázatok az életről és az elméről szintén hasonlóak néhány sintó meggyőződéshez, például, hogy a tapasztalatok emlékei egy filmszerű memóriában kerülnek feljegyzésre, ahol minden filmkocka duplikálja az eseményeket a személy számára. Ez megint csak hasonlóságokat mutat a szeicsó-no-ie vallással. De az egyik kifejezés a Szcientológiában, amely nagyon érdekes volt, a *théta*. A jui-icu-sintóban van egy ennek talán megfelelő kifejezés, amelynek jelentése: „az univerzum nagy életerejé”. Ez megvan a hakke-sintóban is, amely a császári udvar vallási szolgáltatásait nyújtotta egészen a Meidzsi-restaurációig. Ugyanez a fogalom vált olyan újabb sintó vallások alapjává, mint például a mahikari, amely a háború után vált nagyon népszerűvé.

A keleti vallásokban régi és teljesen elfogadott az az elgondolás, hogy a személy már élt korábban. A Szcientológia elméletének és gyakorlatának az az elgondolás az alapja, hogy az ember egy szellemi lény, amelyet Hubbard thetánnak nevezett, és hogy visszaemlékezhet múltbeli életeire, és hogy szellemi lényként a múltbeli tettei meghatározzák jelenbeli helyzetét. Több mint 180 000 vallási csoportosulás van Japánban, és úgy vélem, hogy legtöbbször valamilyen módon osztja ezt az elképzelést. Természetesen ez az elképzelés nemcsak Buddha idejéig nyúlik vissza, hanem a Védákig, a nagy indiai vallások forrásáig.

IV. A SZCIENTOLÓGIA GYAKORLATA – AUDITÁLÁS

A Szciantológia központi gyakorlatát auditálásnak hívják, a latin *audire* szóból, ami azt jelenti, hogy meghallgatni. Azzal, hogy az *auditor* („valaki, aki meghallgat”) által feltett kérdésekre válaszol, a személy magasabb elme- és szellemi állapotot hoz létre maga számára, és a testi pszichoszomatikus betegségek gyógyulását idézi elő. Ez eléggé közös néhány újabb sintó vallással a jui-icu-sintó vonalról, amely mintegy 1400 éves múltra tekint vissza Japánban.

A Szciantológia gondolata Hubbard korai kutatásaival kezdődött az 1930-as években, ugyanakkor, amikor az újabb sintó vallások alkalmazható vallási gyakorlatot kerestek a szellem gyógyítására. Az auditálás az USA-ban kezdődött 1950-ben, amikor a *Dianetika: A szellemi egészség modern tudománya* megjelent. E könyvben L. Ron Hubbard vázolja, hogy hogyan lehet elérni a *Clear* nevű állapotot – amelyben a személy megszabadult az úgynevezett *reaktív elmétől*. Ez hasonlítható a buddhizmusban meglévő „szatori”, sőt „naikan” állapothoz. Bizonyos sintó vallásokban a személy a gyerekkori vagy előző életbeli tapasztalatairól medítál egy tanító irányításával, hogy mérlegelje, milyen állapotban van most. Az auditálás, amelyet szintén lehet írni a személy múltjáról való elmélkedésként – akár a gyermekkorról, akár előző életekről van szó –, szintén elérheti ugyanezt az elmélkedést és megértést a személy jelenlegi állapotáról az életben.

Azt, hogy hogyan kell végezni az auditálást, a személy Szciantológia-tanulósobákban tanulja, amelyeket akadémiáknak és tanfolyamtermeknek neveznek. Itt a tanuló egy felügyelő irányításával olvassa és gyakorolja az auditálás technikáit. Az auditálás az a gyakorlat, amelynek során ez a képzett auditor kérdéseket válaszoltat meg a múltjáról egy olyan személlyel, aki nem Clear. Az auditálásban részesülő személyt „preclear”-nek nevezik, mivel még nem Clear. Ahogy a preclear megválaszolja a kérdéseket, amelyeket az auditor feltesz neki, azt tapasztalja, hogy megszabadul a stressztől, javulást és lelki békét, illetve jó általános szellemi állapotot ér el. Változó, hogy mennyi képzési idő szükséges a hozzáértő auditorra váláshoz, de néhány hónaptól akár évekig is tarthat, attól függően, hogy milyen szintű hozzáértést és precizitást igyekszik elérni az auditor.

A omotó vallásban most is gyakorolják a „naikan” gyakorlatát, és ez rehabilitálja a fiatalok bűnözőket, ami önkormányzati elismerést hozott a gyakorlat számára. Hasonlóképpen, a Szciantológiának is vannak fiatalok rehabilitációs programjai a világ számos részén. A „naikan” és az auditálás persze mutat hasonlóságokat, de alapvetően különböznek is egymástól. Viszont ez egy példa arra, hogy két vallás két különböző kultúrában ugyanazt a problémát megközelítve olyan megoldásokra jut, amelyek nyilvánvaló hasonlóságokat mutatnak. Az

auditálásban a személy részletesen elmondja az auditornak a múltjából, amiről úgy találja, hogy gondot okoz neki az életben, a „naikan”-ban pedig egy tanító segítségével mérlegeli maga számára a múlt eseményeit. A végeredmény mindkét esetben javulás szellemi téren, a viselkedésben, és újjáéled a személy képessége, hogy etikusan cselekedjen.

A szeicsó-no-ie gyakorlatában, amelyet „szin-szo-kan”-nak hívnak, a személy megtanul szembenézni önmagával a múltján keresztül. Ennek is van hasonlatossága az auditálással. Mindkét gyakorlatban szembe kell néznie az embernek a saját múltjával.

A Szciantológiában van egy fokozatos ösvény a megvilágosodáshoz, amelynek a neve: Híd a Teljes Szabadsághoz. Annak eredménye, hogy valaki ezen a Hídon halad, úgy, hogy auditálást kap, illetve megtanulja, hogyan kell auditálni, nemcsak megvilágosodás, hanem egy olyan szellemi létállapot, amely hasonló a „csin-kon-ki-sin”-hez, a sintó nagy titkához, amely azt jelenti: „lecsillapítani az emberi szellemet, hogy képes legyen visszatérni egy Isten-szerű állapotba”. Ez fogalmilag nagyon hasonló. Ezt gyakorolták különféle sintó vallások, többek között a hakke-sintó, amelyet i. sz. 1025-ben alapítottak.

Az emberek természetes szellemi gyógyítási módszerekkel való jobb állapotba hozása nem tűnt el a japán vallásokban, szemben néhány más vallással. Az olyan vallások, mint a szeicsó-no-ie, a szekai-kjúszei-kjó, a sintó-tenkokjó, az ananai-kjó és mások, mind érdeklődnek az olyan gyakorlatok iránt, amelyek előhívják a csin-kon-kisin állapotot. A követők száma mintegy 20 millió. Bár a technikáik eltérőek lehetnek, szándékaik és céljaik közvetlen hasonlóságot mutatnak a Szciantológia gyakorlatával, az auditálással, és ahogy a tagjai fokozatosan felmennek a teljes szabadsághoz vezető Hídon.

Más nagy világvallásokban sem ismeretlen egy ilyen állapot leírása. Az iszlámban a „Zamam imám” kifejezés egy annyira megvilágosodott személyt jelent, hogy képes teljesen érzékeltetni a Szent Korán mind a hét jelentését.

A keresztény gyóntatószékben a személynek szintén szembe kell néznie a saját múltjával. Ez is hasonlít a Szciantológiához, amely szintén kínál gyónási eljárást. A személynek vissza kell tekintenie a múltjába, szembesítenie kell vele egy másik személyt – az auditor –, és vallomást kell tennie róla. Az eredmény mindkét vallásban ugyanaz – a szellem jobbulása és újjáéledés az életben.

Ezzel újra visszajutunk Buddha jövendöléséhez, aki megjósolta, hogy egy napon Maitréja meg fogja szabadítani az embert attól, ami visszatartja. Japánban a Maitréjára vonatkozó

jövendölés eltér a páli változattól. Itt a jóslat nem arról szól, hogy egy személy feltétlenül visszatér, hanem inkább arról, hogy az embernek lehet egy visszatérési útja a szellemi állapotba, ahogy a jövendölés mondja. Sok vallás várja Japánban ilyen események kibontakozását, mind buddhista, mind sintó részről. A Szcientológiában valóban van egy módszer az ember szellemi képességeinek emelésére. Japán olyan ország, ahol a vallások hangsúlyt fektetnek az egyén szellemi képességeinek emelésére. Japán nézőpontból a Szcientológia valóban hasonló más, már itt levő vallásokhoz.

V. SZERTARTÁSOK

A vallás nem lenne teljes szertartások nélkül, és a Szcientológiában van egy könyv *A Szcientológia háttere és szertartásai* címmel, amelyet a Szcientológia-egyházak lelkészei használnak temetési szertartások, esküvői szertartások és újszülöttek e világban való köszöntése során, hogy csak néhány Szcientológia-szertartást említsünk. Nyugaton vasárnapi szertartásokra is sor kerül.

VI. KÖVETKEZTETÉS

Nem lehet levonni más következtetést, mint hogy a Szcientológia valóban vallás. Több hasonlóságot mutat a japán vallásokkal, mint a nyugatiakkal, és ezért esetleg a Nyugaton félreértik, hiszen nem hasonlít a többi elfogadott fő valláshoz. Ám mégiscsak egy olyan nemzetközi vallás, amely nagyon hasonlít a Japánban létező vallásokhoz, amelyek követői mintegy 20 millióan vannak.

Szeretném megemlíteni a nagyra becsült vallástudóst, az angliai Oxfordi Egyetem nyugalmazott munkatársát, Bryan Ronald Wilsont is. Írt egy nagyon részletes tanulmányt a Szcientológiáról, és a Szcientológiára vonatkozó, nyugati tudományos szempontból tárgyalt további részletekért melegen ajánlom az ő művét további olvasmányként.

FUMIO SZAVADA

1996. április

A SZERZŐRŐL

Fumio Szavada a jui-icu-sintó – ez a legrégebbi vallás Japánban – titkainak nyolcadik őrzője. A jui-icu-sintó azt jelenti: „egyetlen isten, az ég és a föld teremtőjének útja”. A jui-icu-sintó titok vagy más néven a tamanoja titkok első őrzője Soto-ku Taisi (Sotoku koronahercege) volt 1440 évvel ezelőtt. A titkok második őrzője Tenmu császár volt, 712-től, aki emellett a Kodzsikit írta, az első írásos történelmi feljegyzést Japánról. A titkok harmadik őrzője a sugendó vallás alapítója volt.

Szavada korábban a Szophisz Egyetem igazgatója volt, amely Japán egyik legkiválóbb egyeteme. Japán Kereszténydemokrata Pártjának elnöke. Mivel elzarándokolt Mekkába, megkapta az iszlámban tiszteletet élvező hadzsi címet. Ő az Ahlul-Bait (A. S.) Center elnöke Japánban. Legidősebb fia jelenleg az iszlám vallást tanulmányozza Iránban, második fia pedig Vatikánban tanul.